

Sygn. akt III AUa 1253/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Mirosław Godlewski

Sędziowie: SSA Janina Kacprzak (spr.)

SSA Beata Michalska

Protokolant: st. sekr. sąd. Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2016 r. w Ł.

sprawy **Z. G.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziałowi Regionalnemu w Ł. P. Terenowa w T.**

o wysokość emerytury rolniczej

na skutek apelacji Z. G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 11 maja 2015 r. sygn. akt VIII U 454/15

oddala apelację.

III AUa 1253/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie ubezpieczonego Z. G. od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 14 stycznia 2015 roku odmawiającej ubezpieczonemu prawa do zwiększenia emerytury z tytułu sprzedaży produktów rolnych.

Wyrok Sądu pierwszej instancji zapadł w następującym stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy: ubezpieczony Z. G., urodzony (...), podlegał ubezpieczeniom społecznym od 1 lipca 1977 roku. Wcześniej podlegał ubezpieczeniom z tytułu pracy poza rolnictwem. Z dniem 1 grudnia 2014 roku nabył prawo do emerytury rolniczej przyznanej decyzją z 2 stycznia 2015 roku. Przy ustalaniu wysokości części składkowej emerytury organ rentowy wziął po uwagę okresy opłacania składek przez Z. G. na ubezpieczenia społeczne rolników, w tym 5,5 lat za okres od 1 lipca 1977 roku do 31 grudnia 1982 roku, 9,34 lat za okres od 1 stycznia 1983 roku do 31 grudnia 1990 roku, 23,17 lat podlegania ubezpieczeniu po 31 grudnia 1990 rok, (po 1 % emerytury podstawowej za każdy rok z wyżej wymienionych okresów). Nadto przy ustalaniu wysokości części składkowej emerytury uwzględniono 9,91 lat podlegania innemu ubezpieczeniu, który to okres przeliczono półtorakrotnie (14,87) po 1 % za każdy przeliczony rok oraz 2 lata z tytułu pobierania świadczeń dla bezrobotnych oraz z tytułu zasadniczej służby wojskowej również po 1 % za każdy rok (okoliczności bezsporne). Wyliczona część składkowa emerytury ubezpieczonego na datę przyznania świadczenia stanowiła kwotę 463,43 zł, a część uzupełniająca 717,78 zł.

Decyzją z 14 stycznia 2015 roku organ rentowy, po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z 16 grudnia 2014 roku odmówił ubezpieczonemu zwiększenia emerytury z tytułu sprzedaży produktów rolnych.

W latach 1979 - 1987 ubezpieczony sprzedał produkty rolne o wartości w poszczególnych latach, odpowiednio: 1 568 464 zł, 1 953 634 zł, 1 603 505 zł, 2 923 360 zł, 1 960 264 zł, 1 387 392 zł, 1 898 619 zł, 3 683 813 zł, 4 35 295 zł (książeczka sprzedaży produktów rolnych w aktach KRUS).

Sąd pierwszej instancji w powyższym stanie faktycznym sprawy nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania wskazując, że emerytura rolnicza zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r o ubezpieczeniu społecznym rolników składa się z części składkowej i części uzupełniającej, ustalonych zgodnie z art. 25 i 26 ustawy. Książeczka sprzedaży produktów rolnych nie jest dokumentem na podstawie, którego można ustalić wysokość emerytury rolniczej.

. Wyrok Sąd Okręgowy zaskarżony został w całości apelacją ubezpieczonego. Skarżący nie zgadzając się z wyrokiem Sądu Okręgowego podniósł, że prawa nabyte nie mogą mu być odebrane. Z treści uzasadnienia apelacji wynika, że zdaniem skarżącego jego emerytura winna być obliczona według przepisów ustawy z 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz.U. nr 32, poz. 140 ze zm.), a w szczególności według art. 7 tej ustawy, stanowiącym, że, gdy średnia roczna wartość sprzedanych produktów rolnych stanowiąca podstawę wymiaru emerytury wynosiła ponad 1 000 000 zł, wówczas emerytura wynosiła miesięcznie 6 500 ówczesnych złotych.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o jego zmianę poprzez przyznanie skarżącemu emerytury w wyższej wysokości.

Organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje: apelacja jest bezzasadna. Ustawa z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz.U. Nr 32, poz. 140) nie ma w sprawie zastosowania. Ustawa ta straciła moc prawną z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz.U. z 1989 r. poz. 133 i 190 oraz z 1990 r. poz. 90 i 198). W czasie obowiązywania powołanej ustawy z 27 października 1977 roku skarżący nie nabył prawa do emerytury, gdyż nie spełniał wówczas warunków do jej przyznania, przede wszystkim ze względu na wiek. Zatem nie nabył również prawa do obliczania emerytury według zasad obowiązujących pod rządami tamtej ustawy. Stąd też trudno jest tutaj mówić o jakichkolwiek prawach nabytych. Na marginesie zauważyć należy, że gdyby przyjąć sposób naliczania emerytury skarżącego według zasad obowiązujących w latach 1977 – 1982, to jego emerytura nie stanowiłaby obecnie 6 500 zł, jak tego chce skarżący lecz, po denominacji z 1995 roku - 65 groszy (porównaj art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego – Dz.U. nr 84, poz. 386). Przy ustalaniu prawa do emerytury bierze się zawsze stan prawny z daty spełnienia wszystkich przesłanek do nabycia tego prawa. Skarżący nabył prawo do emerytury pod rządami obecnie obowiązującej ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (j.t. – Dz.U. z 2015 r., poz. 1066) , po osiągnięciu wieku określonego w art. 20 ust. 1b, pkt 2 tej ustawy oraz po wykazaniu odpowiednio długiego okresu ubezpieczenia rolniczego uzupełnionego okresami ubezpieczenia powszechnego. Obecnie, jak to wykazał już Sąd pierwszej instancji, emerytura rolnicza składa się z dwóch części, a mianowicie składkowej i uzupełniającej (art. 24). W części składkowej uwzględniono skarżącemu cały okres ubezpieczenia rolniczego przypadającego na okres obowiązywania powołanej wyżej ustawy 27 października 1977 roku o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin. Oznacza to, że składki odprowadzane na ubezpieczenia skarżącego w tamtym okresie nie zostały pominięte przy ustalaniu wysokości jego emerytury. W aktualnym stanie prawnym wartość sprzedanych produktów rolnych z działalności rolniczej pozostaje bez wpływu na wysokość świadczeń z ubezpieczenia rolniczego, jak również nie przewiduje się zwiększania emerytur z tytułu sprzedaży produktów rolnych w latach 1977 – 1987. Zauważyć przy tym wypada, że znaczącą kwotę, w

stosunku do części składkowej, emerytury skarżącego stanowi część uzupełniająca finansowana z budżetu państwa, która pozostaje bez związku z opłacanymi składkami na ubezpieczenia rolnicze.

Mając na uwadze powyższe wyrok Sadu pierwszej instancji odpowiada prawu, a apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw podlega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c.